

Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!“

Dokončení příběhu o Milanovi

Martin Šamberger,

8.A, Základní škola Nejdek, Karlovarská, p.o.

...Ředitel byl našťvaný a styděl se. Pohádal se s rodiči, že to vůbec dávali na web. Rodiče vymazali všechny fotky, ale to vůbec nepomohlo, protože fotky byly už i na jiných webových stránkách. Jednou, když se procházel po škole, všiml si, že na každém plakátu je jiné písmo. Takže hned věděl, že to neudělal jen jeden žák. Milan si řekl, že už toho má dost, a tak se přestal starat o žáky. Nekupoval pití do automatu, občůdek s občerstvením zavřel a někdy dokonce odmítl učit třídu, kde byli žáci, které podezříval z rozvěšování plakátů. Protože si neplnil svoje povinnosti, tak Milana vyhodili.

Když odcházel, přišli za ním žáci, kteří to byli, a řekli, že už dávno všechny fotky z webu odstranili a že to měl být jen vtípek k narozeninám. Přiznali, že to přepískli, a řekli, že přijmou jakýkoliv trest, i když už není ředitelem této školy. Milan byl ale tak našťvaný, že na to nic neřekl a odešel. Všichni učitelé souhlasili s tím, že žáky potrestají a chtěli Milana zpět. Ale ředitel hodil vše za hlavu a sehnal si novou, lepší práci. Stal se profesorem a později rektorem vysoké školy.

Nakonec špatný vtípek k narozeninám byl ten nejlepší dárek, co dostal. Všechno bylo jako dřív, ale Milan měl vyšší plat.